

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010785
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718010785.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Slavoj Sendeckého v trestnej veci obžalovaného B. L., stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. novembra 2019, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. OT/134/2018 zo dňa 15.03.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného B. L. zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. OT/134/2018 zo dňa 15.03.2019 bol obžalovaný B. L. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že dňa 22. 12. 2018 v čase o 19.25 h viedol ako vodič osobné motorové vozidlo tov. značky A. T., ev. č. O. XXX D. v uzavretej obci O. po ceste III/2452 - Ul. J. J. v smere jazdy od sídliska O. Y. na D. T., pričom pri jazde so svojím vozidlom v križovatke s ul. J. J. prešiel cez stredový deliaci ostrovček, kde prednou časťou svojho vozidla narazil do dopravnej značky C6a „prikázaný smer obchádzania vpravo“ a týmto spôsobil škodu na vozidle A. T. vo výške 300 €, a taktiež škodu na dopravnej značke C6a „prikázaný smer obchádzania vpravo“, čím vznikla jej vlastníčkovi Banskobystrickej regionálnej správe ciest, a. s. so sídlom Majerská cesta 94, 974 96 Banská Bystrica škoda vo výške 500 €, pričom po dopravnej nehode sa menovaný na vyzvanie policajta ODI OR PZ Zvolen odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom a tiež sa odmietol podrobiť lekárskej vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/11/2014 zo dňa 29. 01. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07. 02. 2014 uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 1 000 € a súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona na dobu troch rokov.

Za toto konanie okresný súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, pričom pre výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 7 rokov.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný a to prostredníctvom svojho obhajcu. Z písomného odôvodnenia odvolania v podstate vyplynulo, že toto smerovalo proti výrokom o vine a treste.

Obhajoba obžalovaného vytýkala prvostupňovému súdu, že nezistil riadnym spôsobom skutkový stav a z takto nesprávne zisteného skutkového stavu potom nemohol vyvodiť správne právne závery. Namietal tiež, že súd nevypočul svedkyňu R. N., ktorá sa mala vyjadriť k dôležitým skutkovým okolnostiam. Vykonané dôkazy súd vyhodnotil v neprospech obžalovaného. V tejto súvislosti poukázal, že obžalovaný od začiatku prípravného konania spáchanie skutku popieral, vozidlo neriadil, to našiel narazené do dopravnej značky pri X. Y. vo O.. Vo vozidle nikto nebol a nakoľko prekážalo iným účastníkom cestnej premávky, snažil sa toto vozidlo odtlačiť nabok. Nepoprel, že kritického dňa mal vypité, ale nemal dôvod sa podrobiť dychovej skúške na alkohol, pretože žiadne vozidlo nešoféroval. V tomto smere opísal skutkový dej tak, ako sa udial podľa neho. Ku skutočnosti, kto šoféroval jeho auto, uviedol, že to bol I. N.. Následne opätovne zopakoval, že vozidlo nešoféroval, že ho šoféroval buď Y. X. alebo pán N.. Tohto pána nechcel do veci zaťahovať, snažil sa ho chrániť, avšak nakoniec ku skutkovým okolnostiam navrhol vypočuť svedkyňu R. N.. Súd však túto svedkyňu odmietol vypočuť, keďže návrh vyhodnotil ako nedôvodný. Ďalej poprel, že by členom policajnej hliadky uvádzal, že vozidlo šoféroval P. T., hliadke povedal, že tento človek je evidovaným vlastníkom vozidla, že toto vozidlo od neho zakúpil, avšak nedošlo k jeho prepisu. Nikde nepovedal, že vozidlo šoférovala R. N., túto len navrhol vypočuť v pozícii svedka. K výpovedi svedka Q. L. uviedol, že podľa jeho názoru tento videl osobné motorové vozidlo zn. A. T., ale nevidel obžalovaného ho šoférovať, videl len tlačiť toto vozidlo. Svedkovia členovia PZ J. R., Y. X. ako aj svedok P. T. ho zo spáchania skutku neusvedčovali. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol, alternatívne aby rozhodol sám vo veci rozsudkom a v plnom rozsahu ho spod obžaloby oslobodil s poukazom na ust. § 285 písm. c/ Tr.por.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného zotrval na podanom odvolaní, obžalovaný spáchanie skutku popiera, odmietol sa podrobiť dychovej skúške a počul buchnutie, dobehol k autu, zistil, že je to jeho auto, nikto tam nebol, obhajoba namieta, že okresný súd nezistil správne skutkový stav, resp. nevie, ako okresný súd ustálil časť skutku, to, že obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo, nebolo preukázané, nikto ho nevidel šoférovať, preto žiada, aby odvolací súd rozhodol v zmysle ich petitu uvedeného v písomnom odvolaní. Vo veci nebol zabezpečený žiadny kamerový záznam.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny, uložený trest za primeraný a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že od začiatku pristupoval k tomu tak, že je to jeho auto a mal dôvod byť na križovatke, k svedkyne N. by chcel uviesť, že nechcel, aby mal pán N. problémy, keďže je jeho priateľ. Videl pána X. sadnúť si do vozidla za volant, pán N. v tom čase bol mimo vozidla. Toto mohlo byť okolo 18.00 h. Vozidlo požičal pánovi X. a pánovi N.. Ak ide o svedka L., ten na mieste činu prechádzal dvakrát, prvýkrát to bolo pred nehodou podľa jeho tvrdenia a druhýkrát po nehode, keď obžalovaný tlačil motorové vozidlo. Preto požiadal, aby odvolací súd vyhovel jeho odvolaniu.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného B. L. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. vložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčovali svedkovia Q. L., J. R., Y. X. a v konečnom dôsledku aj svedok P. T.. Napriek tomu, že svedok Q. L. nevidel obžalovaného šoférovať, uviedol, že na miesto dopravnej nehody dobehol len pár sekúnd po dopravnej nehode, pričom nikoho iného pri vozidle nevidel, len obžalovaného. Svedok Y. X.,

príslušník dopravnej polície potvrdil, že na mieste dopravnej nehody bol obžalovaný pri vozidle, ten bol pod vplyvom alkoholu, mal problémy s rečou, museli ho aj podopierať, tak isto obžalovaného šoférovať vozidlo nevideli, ten tvrdil, že nešoféroval, že mu volal kamarát, majiteľ vozidla, že mal nehodu. V tejto súvislosti svedok X. na mieste kontroloval aj mobilný telefón obžalovaného a zistil, že za posledné dve hodiny obžalovanému nikto nevolal, teda jeho tvrdenie o tom, že mu volal kamarát, majiteľ vozidla, že mal dopravnú nehodu, nebolo pravdivé. Tieto skutočnosti potvrdil aj svedok P. T., ktorý pri preverovaní výpovedi obžalovaného potvrdil, že vozidlo nešoféroval a že už nie je ani jeho vlastníkom. Vzhľadom na vykonané dôkazy potom aj odvolací súd nemal pochybnosť o ustálenom skutkovom stave okresným súdom, ktorý v napadnutom rozsudku zistený skutkový stav a právnu kvalifikáciu riadne odôvodnil na str. 3 až 6 napadnutého rozsudku, s ktorými závermi sa odvolací súd plne stotožnil a preto aby sa neopakoval, v podrobnostiach naň poukazuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd správne kvalifikoval konanie obžalovaného po právnej stránke ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr.zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený, ani v tomto prípade okresný súd nepochybil, keď obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, pričom pre výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pri ukladaní tohto trestu okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona prihliadnuť mal, pričom správne vyhodnotil osobu obžalovaného ako aj možnosti jeho nápravy a pomery. Obžalovanému nepriznal žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr.zák. , ale zistil dve priťažujúce okolnosti a to podľa § 37 písm. a/ Tr.zák. , t.j. že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. , t. j. už bol za trestný čin odsúdený. Keďže priťažujúce okolnosti prevažovali nad poľahčujúcimi, prvostupňový súd správne musel upraviť dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby a zvýšiť ju o jednu tretinu, pričom po takejto úprave mohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí od 8 mesiacov do 2 rokov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný, pričom posledných 6 odsúdení bolo za rovnaký trestný čin a to prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. Aj v tomto prípade prvostupňový súd svoje rozhodnutie podrobne odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa aj v tomto prípade odvolací súd plne stotožnil a v podrobnostiach na ne na str. 7 a 8 poukazuje. Na doplnenie treba dodať, že obžalovaný spáchal trestnú činnosť počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, preto v jeho prípade nebolo možné mu uložiť iný, než nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, preto ho zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu zákazu činnosti obžalovanému, keď mu uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 7 rokov, s poukazom na predchádzajúce uložené tresty, predovšetkým najmenej v ôsmich prípadoch bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takého stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného B.F. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.